

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 156/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Миловановић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., Градски центар за социјални рад – Одељење Вождовац, ВВ, ГГ из ..., ДД из ... и ЋЋ из ..., одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Први основни суд у Београду за поступање у предмету Другог основног суда у Београду П 2496/20.

Образложење

Други основни суд у Београду је уз допис од 27.08.2020. године, Врховном касационом суду доставио предмет П 2496/20, уз захтев за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. ст.1. Закона о парничном поступку, односно члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер тужила поднетом тужбом тражи накнаду штете, поред осталих и од тужене ББ, судије Другог основног суда у Београду, због нанетих душевних болова који су, према наводима тужбе, учињени поступањем именоване судије, као поступајуће судије у предмету И 134/20.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Чланом 62. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду цитирану законску одредбу као и наводе из захтева за делегацију надлежности, Врховни касациони суд је у конкретном случају утврдио да је захтев за делегацију основан, јер разлози изнети у

захтеву представљају оправдане разлоге за делегацију другом суду. У конкретном случају, тужила тужбом од тужених, од којих је и тужена ББ - судија Другог основног суда у Београду, потражује накнаду штете због нанетих душевних болова који су, према наводима тужбе, учињени поступањем именоване судије као поступајућег судије у предмету Другог основног суда у Београду И 134/20, то је захтев за одређивање другог стварно надлежног суда оправдан.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић